

Han giver de paagældende Underretning om, hvilke Dplysninger og Dokumenter der skal tilvejebringes, og naar disse ere tilvejebragte, indkalder han ved offentlig Bekendtgørelse i de stedlige Blade med 14 Dages Varjel alle i Afløsningen interesserede til et Møde, hvor der gives dem Lejlighed til at udtale sig om Sagen, og optager det forhandlede i en af Landbrugsmi­nisterens godkendte Forhandlingsbog. Efter Forhandlingens Afslutning indsender han en Udskrift deraf, bilagt med alle Aktstykker, til Finansministeren til hans Resolution. De i § 2, sidste Stykke, ommeldte Overenskomster ville være at afslutte for vedkommende Kommissær og indspres i hans Forhandlingsbog, hvoraf han indsender Udskrift, bilagt med alle Aktstykker, til Finansministeren til hans Resolution.

§ 9.

Finansministeren er bemyndiget til at tilstaa enhver Tiendehder, hvis Tiendehedse afløses i Henhold til denne Lov, Laan af Statskassen til Betaling af Af­løsningssummen — efter Omstændighederne med Fradrag af hans Andel i det i § 3 fastsatte Bidrag. Et saadant Tiendelaan forrentes og afdrages med 2 pCt. halvaarlig af dets oprindelige Beløb, saaledes at Renten beregnes til 1 $\frac{1}{2}$ pCt. halvaarlig af det til enhver Tid skyldige Beløb, medens Resten affrives som Afdrag. Den halvaarlige Ydelse udredes til vedkom­mende Antstue og forfalder til Betaling sammen med de kongelige Skatter og Afgifter, første Gang den første Skattetermin efter Laanets Ydelse, og beholder samme særegne Sikkerhed og Fortrinshet i den paagældende Ejendom, som nu tilkommer Tienden. Ud­stykkets Ejendommen, bliver der med Hensyn til Fordeling af den halvaarlige Ydelse at forholde efter de samme Regler, som ifølge Lov om Tiendevederlag af 23de Januar 1862 § 6 gælde for Fordeling af Tiendebyrden.

Ejer Staten den Tiende, der afløses, kan Tiendehderen i Stedet for at indbetale Af­løsningssummen lade denne — efter Omstændighederne med Fradrag af hans Andel i det i § 3 ommeldte Bidrag — forblive indestaaende i Ejendommen mod at svare halv­aarlig Ydelse ganske paa samme Vilkaar og med samme Sikkerhed og Fortrinshet, som ovenfor angivet for Tiendelaan. Det samme gælder ved Afløsning af Tiender, der til­høre Statsinstitutter, og ved Afløsning af de i § 6 omhandlede Tiender.

For de halvaarlige Ydelser saavel af Tiendelaan som af de Af­løsningssummer, der forblive indestaaende i paagældende Ejendomme, kan Udpantning finde Sted.

§ 10.

Naar Tiendejer og Tiendehder derom ere enige, kan Finansministeren, i Stedet for at udbetale Tiendelaanet til Tiendehderen, paa Statskassens Vegne udstede en Obliga­tion til Tiendejeren — efter Omstændighederne med Fradrag af det i § 6 ommeldte Bi­drag — med samme Vilkaar for Forrentning og Betaling af Kapitalen, som i foregaaende Paragraf er fastsat for Tiendelaanet; dog bliver den halvaarlige Ydelse at betale Tiende­jeren i de sædvanlige halvaarlige Terminer.

§ 11.

Vil en Tiendehder begære Tiendelaan af Statskassen eller vil han, hvor saadant kan ske, begære, at Af­løsningssummen forbliver indestaaende i Ejendommen mod halvaarlig Ydelse, skal han fremsætte sin Begæring herom for Tiendeaf­løsningskommissionen, inden den i § 8 ommeldte Indsendelse til Finansministeren har fundet Sted.

Naar Finansministeren har resolberet, at Af­løsning kan finde Sted, foranlediger han, at Ejeren af de paagældende Ejendomme udstede fornødent Bevis for deres Forplig­telser med Hensyn til Tiendelaanet eller Af­løsningssummens Indstaaen i Ejendommene.